

Penceresiz Kuşlar

– YuReKiKLiMi · 27 Temmuz 2013

Sürmele'den bu tarafa,
Ağaçlar başka bir yeşil başka bir yorgun.
Sanki gövdesinde beni taşıyormuş gibi,
Daha bir ıslak yapraklar.

Omzuna oturduğum düş kırıklıkları,
Yüklenmiş boynuma yalnızlığıyla diz çöktürüyor,
Ödünç alıyor nefesimi sanki canı istedikçe.

Güneşsiz günün dalgasız sahili,
Kumsuz çölün fırtınasız bozkırı gibiyim yalınayak.

Seraptan yana olmadı hiç şansım,
Bir elinde diken diğerinde kanattığı yaralar,
Kabuk bağlayan kirpiklere asılı kaldı rüyalarım.

Bir kuş gibi göçler yaşamak,
Yaşarken yeni sevinçlerle yeniden doğmak.

Hani rüzgarı koltuk altına alıp sırdaşı olmak,
Gökyüzünün tüm renklerine bulanmak bulut tadında.

Keşke !

Çığırkan martı olabilseydim;
Martı,
Çığırkan.

Penceresiz bir kuşum,
Hesapsız,
Özgürsüz özgürce işte.

Bulent KAYA
İstanbul/27/07/2013